इत्येतदादिपर्व्वोक्तं प्रथमम्बहुविस्तरं। अध्यायानां शते द्वेतु संख्याते परमर्षिणा। सप्तविंशतिरध्याया व्यासेनोक्तमतेजसा। ४०५
अष्टौ श्लोकसहस्राणि अष्टौ श्लोकशतानिच। श्लोकाश्च चतुरशीतिर्मुनिनोक्ता महात्मना।
द्वितीयन्तु सभापर्व वहुवृत्तान्तमुच्यते। सभाक्रिया पाण्डवानां किङ्कराणाञ्च दर्शनं।
लोकपालसभाख्यानं नारदाद्देवदर्शिनः। राजसूयस्य चारम्भो जरासन्धवधस्तथा।
गिरिव्रजे निरुद्धानां राज्ञां कृष्णेन मोचणं। तथादिग्विजयोऽत्रैव पाण्डवानां प्रकीर्त्तितः।
राज्ञामागमनञ्चैव सार्हणानां महाक्रतौ। राजसूयेऽर्घसंवादे शिशुपालवधस्तथा। ४१०
यज्ञे विभूतिं तां दृष्ट्वा दुःखामर्षान्वितस्य च। दुर्य्योधनस्यावहासो भीमेन च सभातले।
यत्रास्यमन्युरुद्भूतो येन द्यूतमकारयत्। यत्र धर्म्मसुतं द्यूते शकुनिः कितवोऽजयत्।
यत्र द्यूतार्णवे मग्नां द्रौपदीं नौरिवार्णवात्। धृतराष्ट्रो महाप्राज्ञः स्नुषां परमदुःखितां।
तारयामास तां स्तीर्णां ज्ञात्वा दुर्य्योधनोनृपः। पुनरेव ततोद्यूते समाह्वयत पाण्डवान्।
जित्वा सवनवासाय प्रेषयामास तांस्ततः। एतत्सर्व्वं सभापर्व्व समाख्यातं महात्मना। ४१५
अध्यायाः सप्ततिर्ज्ञेयास्तथाचाष्टौ प्रसंख्यया। श्लोकानां द्वे सहस्रे तु पञ्चश्लोकशतानि च।
श्लोकाश्चैकादश ज्ञेयाः पर्व्वण्यस्मिन् द्विजोत्तमाः। अतः परं तृतीयन्तु ज्ञेयमारण्यकं महत्।
वनवासं प्रयातेषु पाण्डवेषु महात्मसु। पौरानुगमनञ्चैव धर्म्मपुत्रस्य धीमतः।
अत्रौषधीनाञ्च कृते पाण्डवेन महात्मना। द्विजानां भरणार्थञ्च कृतमाराधनं रवेः।
धौम्योपदेशात्तिग्मांशु प्रसादादन्नसम्भवः। हितञ्चब्रुवतः क्षत्तुः परित्यागोऽम्बिकासुतात्। ४२०
त्यक्तस्य पाण्डुपुत्राणां समीपगमनं तथा। पुनरागमनञ्चैव धृतराष्ट्रस्य शासनात्।
कर्णप्रोत्साहनाच्चैव धार्त्तराष्ट्रस्य दुर्म्मतेः। वनस्थान्पाण्डवान्हन्तुं मन्त्रे दुर्य्योधनस्य च।
तं दुष्टभावं विज्ञाय व्यासस्यागमनं द्रुतं। निर्य्याणप्रतिषेधश्च सुरभ्याख्यानमेव च।
मैत्रेयागमनं चात्र राज्ञश्चैवानुशासनं। शापोत्सर्गश्च तेनैव राज्ञोदुर्य्योधनस्य च।
किर्म्मीरस्य वधश्चात्र भीमसेनेन संयुगे। वृष्णीनामागमश्चात्र पाञ्चालानाञ्च सर्वशः। ४२५
श्रुत्वा शकुनिना द्यूते निकृत्यानिर्जितांश्च तान्। क्रुद्धस्यानुप्रशमनं हरेश्चैव किरीटिना।
परिदेवनञ्च पाञ्चाल्या वासुदेवस्य सन्निधौ। आश्वासनञ्च कृष्णेन दुःखार्त्तायाः प्रकीर्त्तितं।
तथा सौभवधाख्यानमत्रैवोक्तं महर्षिणा। सुभद्रायाः सपुत्रायाः कृष्णेन द्वारकां पुरीं।
तनयं द्रौपदेयानां धृष्टद्युम्नेन चैवहि। प्रवेशः पाण्डवेयानां रम्ये द्वैतवने ततः।
धर्म्मराजस्य चात्रैव संवादः कृष्णया सह। संवादश्च तथा राज्ञाभीमस्यापि प्रकीर्त्तितः। ४३०
समीपं पाण्डुपुत्राणां व्यासस्यागमनं तथा। प्रतिस्मृत्याथ विद्याया दानं राज्ञो महर्षिणा।
गमनं काम्यके चापि व्यासे प्रतिगते ततः। अस्त्रहेतोर्विवासश्च पार्थस्यामिततेजसः।
महादेवेन युद्धञ्च किरातवपुषा सह। दर्शनं लोकपालानामस्त्रप्राप्तिस्तथैव च।
महेन्द्रलोकगमनमस्त्रार्थे च किरीटिनः। यत्र चिन्तासमुत्पन्ना धृतराष्ट्रस्य भूयसी।